

(4)

هو الله

ای آواره سبیل الهی پریشانی و بی سر و سامانی در ره عشق کامرانی و شادمانی است نظر بپایان کار نما زیرا
عاقبت این پریشانی جمعیتست و نهایت این آوارگی پناه حضرت احدیت اگر از قطره محروم شدی الحمد
لله بحر بی پایان در مقابل داری و اگر از ذره محجوب شدی آفتابی روشن در پیش داری از حق طلبم که آنچه
نهایت آمال و آرزوی تست میسر گردد و علیک التحیة و الثناء (ع)